

ΕΤΟΣ Α'.

ΑΡΙΘ. 24.

Εν Αθήναις τῇ 1 Δεκεμβρίου 1902.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀπὸ τῆς 15 Δεκεμβρίου τὰ γραφεῖα μεταφέρονται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ἀριθ. 139 (οἰκία Χαρίτου μεσαῖον πάτωμα) Μικρομυνύματα θὰ πωλῶνται ἐν τοῖς γραφείοις καὶ ἐν τῇ ὁδῷ Σολωμοῦ 17.

Η ΚΑΛΛΟΝΗ ΤΕΧΝΗ

Αἱ χεῖρες

Μετὰ τὸ πρόσωπον ἔρχονται αἱ χεῖρες. Εἶνε μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς τὸ παιητικώτερον γυναικεῖον μέλος. Ἐκεῖνα τὰ μικρὰ χεράκια, τὰ ἄσπρα καὶ λεπτὰ τοῦ ἀσθενοῦς φύλου εἶνε μία δευτέρα . . . γλώσσα· γλώσσα ὅμως ἄνευ φωνῆς εὐτυχῶς, ἄλλως τότε ἀλλοίμονον εἰς τοὺς δυστυχεῖς ἄνδρας.

Ὅταν μία γυνὴ ἐξ ἀνάγκης δὲν θέτῃ εἰς κίνησιν ἐκεῖνο τὸ κεραυνοβόλον ὄργανον, ὅπερ τῇ ἔθληκεν ὁ δημιουργὸς εἰς τὸ στοματάκι, ἀρχίζει τότε νὰ θέτῃ εἰς κίνησιν τὰ χεῖρια. Κᾶτι θὰ διερθώσῃ μὲ αὐτὰ, κᾶτι θὰ κάμῃ, κᾶτι . . . τέλος καὶ ἐγὼ δὲν γνωρίζω τί. Διὰ τοῦτο ἀπαραιτήτων νὰ εἶνε τὰ χεράκια αὐτὰ ὠραῖα.

Μεγίστη προσοχὴ πρέπει νὰ καταβάλληται διὰ τοὺς ὄνυχας. Δὲν πρέπει νὰ κτυπῶνται διότι τότε ἀποκτῶσι διάφορα λευκὰ στίγματα. Ὅταν χάνωσι τὸ χρῶμα των τότε ἄς τρίβωνται μὲ ὀλίγον λεμόνι. Ἡ ἐπιφάνεια τῶν ὀνύχων δὲν πρέπει νὰ καθαρίζεται, ὡς κάμνουσι πολλοὶ διὰ μαχαιριδίων καὶ λοιπῶν μεταλλίνων ὀργάνων ἀλλὰ διὰ ψύκτρας εἰδικῆς ἐπὶ τούτῳ. Οἱ ὄνυχες πρέπει νὰ κόπτονται καὶ εἶτα νὰ καθαρίζωνται διὰ τῆς ἀνωτέρω ψύκτρας.

Διὰ νὰ ἀποκτήσῃ μία λευκὰς χεῖρας ἄς μεταχειρισθῇ τὸ ἐξῆς μίγμα : ἐν κουτάλιον ἀγριοραφανίδος καὶ ἐν ποτήριον γάλακτος, δι' οὗ νὰ ἀλείφῃ τὰς χεῖρας πρὶν τὰς νύφῃ, καὶ ὅταν τοῦτο ξηρανθῇ τότε νὰ τὰς πλύνῃ δι' ὕδατος.

Ὅταν αἱ χεῖρες εἶνε ἐρυθραὶ τότε ἄς τρίβωνται μὲ λεπτὴν ἄμμον βεδρεγμένην καὶ κατόπιν ἄς πλύνωνται διὰ σάπωνος.

Κυρίως διὰ τὸ πλῆσιμον τῶν χειρῶν ὡς καὶ τοῦ προσώπου ἄς γίνηται χρῆσις θερμοῦ ὕδατος. Αἱ χεῖρες πρέπει νὰ προσφυλάσσωνται ἐκ τοῦ ψύχους διὰ τῆς χρήσεως μαλλίνων καὶ θερμῶν χειριδίων ὡς καὶ τὸ θέρος ἐκ τῆς ζέσσης διὰ μαύρων ἐλαφρῶν τσιούτων. Διὰ τὸ χρῶμα τῶν χειριδίων ἄς προτιμᾶται τὸ *café au lait* καθότι εἶνε τὸ μόνον χρῶμα, ὑπερ ἀρμόζει τόσῳ εἰς τὸ λευκὸν ὕδωρ καὶ εἰς τὸ μελαγχροινὸν πρόσωπον. Μακρὰι χειριδῆδες κάμνουσι τὰς χεῖρας λεπτὰς, διὰ τοῦτο ἄς τὰς ἀποφεύγωσιν αἱ ἔχουσαι λεπτὰς χεῖρας.

Πολὺ δυσάρεστον εἶνε νὰ ἰδρῶνωσιν αἱ χεῖρες ὡς καὶ οἱ πόδες· καὶ εἶνε ἐν ἐξ ἐκείνων τῶν ἐλαττωμάτων, ἅτινα δὲν διορθοῦνται. Ἰδίως αἱ ἔχουσαι τὸ ἐλάττωμα τοῦτο ἄς μὴ θέτωσι συχρὰ εἰς κίνησιν τὰς χεῖρας των ἢ τοὺς πόδας των. Οἱ καρδιάλιοι ὅπως ἐπιτύχωσι τὴν ἀπαλότητα καὶ λευκότητα τῶν χειρῶν ἔστων αὐτὰς ἐπὶ δύο ὥρας ἐντὸς ζέοντος ὕδατος καὶ εἶτα τὰς ἐπλυνον διὰ γάλακτος. Τὰς ἡλειφον δὲ καὶ διὰ γλυκερίνης καὶ ἄλλων ἀλοιφῶν. Τοῦτο τὸ ἔκαμνον διότι αἱ ἀπαλαὶ καὶ λευκαὶ χεῖρες των ἡρεσκον εἰς τὰς ἐρωμένας των.

Οἱ πόδες

Αἱ Ἀμερικανίδες, αἵτινες φημίζονται διὰ τοὺς ἀρκετῶν διαστάσεων πόδας των τὸ ἐξῆς τέχνασμα μεταχειρίζονται, ἵνα ἐξαπατῶσι τοὺς ξένους.

Ὅταν ἰδίως ταξειδεύωσιν εἰς τὰ ἀτμόπλοια ἔξω τῆς θύρας τῆς κκιμπίνης των ἐν ἡ κοιμῶνται, θέτουσιν ἐν ζεῦγος κομποτάτων ὑποδημάτων, τὸ ὑποῖον ἐννεύεται, πολλοῦ ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ ἀρμόζῃ εἰς τοὺς διπλασίους πόδας των, καὶ οὕτως ὁ βλέπων αὐτὰ ἐξαπατᾶται νομίζων ὅτι ἡ κάτοχος αὐτῶν ἔχει μικροὺς πόδας. Καθ' ἑκάστην ἐσπέραν χειμῶνος καὶ θέρους πρέπει νὰ πλύνωνται οἱ πόδες ἰδίως διὰ ψυ-

χρῶ ὕδατος. Ἡ ἀκηδεία τῶν ποδῶν ἐπιφέρει πολλά νυκτάματα εἰς αὐτούς.

Διὰ τὴν ἀποκτῆσιν μιᾶς κομψοῦς πόδας πρέπει ἐξ ἀρχῆς νὰ φορῆ ὑποδήματα ὀλίγον στενὰ ἀλλ' ἐκ δέρματος πολὺ μαλακοῦ, καθὼς τὸ σκληρὸν γεννᾷ τύλους εἰς τοὺς πόδας. Οἱ τύλοι, ὡς σχεδὸν ὅλοι γνωρίζουσιν, εἶνε πολὺ ἐνοχλητικοί. Διὰ τὴν ἀπαλλαγῶσιν ἐξ αὐτῶν ἂς ἐφαρμόσωσι τὴν ἐξῆς θεραπευτικὴν μέθοδον, ἣτις ἀπεδείχθη ἀποτελεσματικὴ. Καθ' ἐκάστην ἑσπέραν νὰ θέτωσι τοὺς πόδας ἐντὸς θερμοῦ ὕδατος ἐπὶ εἴκοσι τοὐλάχιστον λεπτά τῆς ὥρας, καὶ εἶτα δι' ὀξέος μαχαιριδίου νὰ κόπτωσιν ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸν τύλον. Ἄς προσέχωσιν ἡμῶς μήπως τὸ μαχαιριδίον βυθισθῆ περισσότερον εἰς τὸ δέμα καὶ κάμη πληγὴν, ὅπως εἶνε πολὺ ἐπικίνδυνος. Ὁταν ὁ τύλος ἀποκοπῆ τελείως ἂς ἐπιθέσωσιν ἐμπλαστρον ἐπ' αὐτοῦ ἐκ σάπωνος.

Ἐνεκα τῆς πίσεως τῶν υποδημάτων πολλάκις αἱ ὄνυχες εἰσέρχονται ἐντὸς τῶν ποδῶν καὶ προκαλοῦσιν ἀνυποφόρους πόνους. Διὰ τοῦτο πρέπει αἱ ὄνυχες αὐτῶν νὰ κόπτονται συχνάκις καὶ ἰδίως εἰς τὰ πλάγια, δι' ὧν εἰσχωροῦσιν ἐντὸς τοῦ ποδός, καὶ εἶτα νὰ θέτωσι τεμάχια λεπτοῦ ὑφάσματος μεταξύ τοῦ ὄνυχος καὶ τοῦ δέρματος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐχούσας μεγάλους πόδας δυστυχῶς δι' αὐτὰς οὐδὲν θεραπευτικὸν μέσον ὑπάρχει εἰ νὰ φροντίζωσι πῶς νὰ μή... μεγενθυθῶσι περισσότερον. Πρὸς τοῦτο ἂς πλύνωσι τρεῖς τοὐλάχιστον τῆς ἡμέρας αὐτοὺς δι' ὕδατος ἐντὸς τοῦ ὑποίου διελυθῆ ὀλίγη ποσότης ἁλατος καὶ ἂς φορῶσιν ὅσα τὸ δυνατόν στενότερα ὑποδήματα καὶ μαλακὰ χωρὶς ὄμως νὰ ἐμποδίζωνται ἀπὸ τοῦ νὰ περιπατῶσιν ἐλευθέρως.

Φοῖξος.

ΤΗΣ ΠΑΣΧΑΛΙΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

20.

Τώρα φορεῖς τὰ μακρὰ,
ἀπὸ μικροῦλι κοριτσάκι
γυναῖκα ἔγινες, θεά.

Ἄλλὰ ἐμένα ζωποῦ,
τρελλὸ μὲ ἔκανες παιδάκι,
ἀπ' ἓνα ἄνδρα σοβαρὸ.

21.

Τὰ ἀνοιξιὰτικα τὰ κάλλη
τῆς γῆς, στὸν ἄνεμο πηγαίνουν,
καὶ σὰν φθινόπωρο προβάλλη,
πεσμένα φύλλα μόνο μένου.

Καὶ γὼ τὴ νιότη, τὴ ζωὴ μου
τὴν ἀφιέρωσα σὲ Σένα,
κι' ἔμεινε μόνη ἀμοιβὴ μου
αὐτὰ τὰ φύλλα τὰ γραμμένα.

Γ. Ψημικάκης.

ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΠΑΡ' ΑΡΧΑΙΟΙΣ

Γ'. Κρουματικά.

Τὰ ὄργανα ταῦτα ἀντηχοῦσι πληττόμενα ἢ διὰ τῆς χειρὸς ὡς τὸ σείστρον (κ. ντέρι) εἶτε διὰ ῥαπίδος ὡς τὸ τύμπανον.

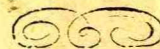
Τύμπανον. Τοῦτο εἶναι ὄργανον ἡμισφαιροειδῶς κέλιον, κατεσκευάζον δ' αὐτὸ ἐκ ξύλου ἢ ἐκ μετάλλου· ἔφερε δὲ δέμα τεταμένον (συνήθως ὄνου) καὶ ἐκρούετο διὰ ῥάβδου· ἐπαίζον δὲ τὸ τύμπανον εἰς πανηγύρεις βακχικὰς αἱ λεγόμεναι τυμπανίστρια· ἢ δὲ λέξις τυμπανιστῆς καὶ τυμπανίστρια ἦσαν μάλλον περιφρονητικαί. Παρ' Ἑβραίοις τὸ τύμπανον μετεχειρίζετο ἐπὶ χαρᾶς καὶ ἐκαλεῖτο *Τόφ*. Παρ' Αἰγυπτίους εἰς ἐνδείξιν πένθους· αἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὰ τύμπανα ἐκόσμουσαν διὰ κωδωνίσκων συνήθως.

Κύμβαλα. Ταῦτα ἀπηρτίζοντο ἐκ δύο κέλιων ἡμισφαιρίων καὶ ἦσαν ἐν χρῆσει διὰ Βακχικὰς ἐορτὰς καὶ ἐορτὰς τῆς Κυβέλης· συνεκροτοῦντο ἀπὸ τῆς κορυφῆς, φερούσης λαβίδας, δι' ἰμάντων καὶ προσεδέοντο εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κυμβαλιστοῦ ἢ τῆς κυμβαλιστριάς. Τὰ Ἑβραϊκὰ κύμβαλα ἦσαν ὅς ἐίδων τὰ εἶημα κυκλαειδῆ ἄν-

τακαὶ τὰ ἀλαλάζοντα ἄτινα ἦσαν πλατεῖα.

Καὶ ταῦτα ἐν ὀλίγοις περὶ ἀρχαίων ὄργάνων.

Αἶνος.

ΣΤΗ ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΚΑΛΟΓΡΗΑ

Κινοῦργεῖ τόνοι σχίζουσι τὸν Ἄερα
Παράποιο κρυφὸ πού φέρν' ἡ αὐγὴ
Κι' ἀντίπαλους σκορπάει ἀπὸ πέτρα
Γλυκεῖά φωνή.

Τ' ὀξέλαστο τραγοῦδι ἀκόμη νοιώθω
Τὴ κουρασμένη λύρα σου γροικῶ
Καὶ μέσα μου ξανοίγω ξένο πόνον
Πολλὸ πικρό.

Νὰ πῶ γυρεύω κατὶ σὰν καὶ σένα
Τραγοῦδι ἀπ' τὸ δικό σου τὸ σκοπὸ
Θέλω νὰ σπάσω τὴ φωνή μου λύρα μ' ἓνα
Πόνον κρυφόν.

Ἄθῆναι 1902.

Γ.

ΜΥΘΟΣ ΑΠΟ ΜΕΡΙΚΑ ΨΕΓΔΩΝΥΜΑ

Ὁ Ξανθὸς βασιλεὺς

Σείστρον. Τὸ ὄργανον τοῦτο συνέκειτο ἐκ μεταλλίων ράβδων στερεωμένων εἰς κυκλωτέρας σιδῆρον· ἐσεῖετο διὰ τῶν δακτύλων καὶ ἦτο ἐν χρῆσει διὰ τὰς τῆς Ἰσίδος ἐορτὰς κυρίως ἦτο ὄργανον Αἰγυπτιακὸν ἃ τὸ μετεχειρίζοντο εἰς θρησκευτικὰς ἐορτὰς πιστευομένου ὅτι ὁ ἦχος αὐτοῦ ἀπέδιωκε τὸν Τυφῶνα· ἐν ταῖς ναεῖς, μόνον εἰς τὰς βασιλίσσας καὶ τὰς ἱερεῖας ἐπετρέπετο νὰ φέρωσιν αὐτό. Σήμερον ἡ χρῆσις αὐτοῦ εὐρηται παρ' Ἀβυσσινοῖς.

Τρίγωνον. Τὸ τρίγωνον ἐτίθετο ἐπ' ὤμου, καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοποθετημένον ἐκρούετο· κατ' ἀρχὰς εἶχε χρῆσιν εἶτα ὄμως τοῦ χρόνου προϊόντος αἱ χορδαὶ ἐξηλῆθησαν παντελῶς· κρούεται δὲ διὰ μικροῦ σιδῆρου.

Ἐξῆυσε μιὰ φορὰ ἐπὶ τὴν πόλιν Ἄλαμπρα ἓνας Ξανθὸς Βασιλεὺς Λάτρης τοῦ Ὁραίου, ὁ ὁποῖος εἶχε σχηματίσῃ ἓνα ὠραιότατον κῆπον τὸν ὁποῖον ὠνόμαζε *Κῆπον τῆς Ἐδέμ*, σαυτόν κυνηγοῦσε κάθε μῆνα· ἀλλὰ μιὰ μέρα καὶ πού κυνηγοῦσε σὲ μιὰ *Δαφροστεφῆ* ὄχθη ἀγνάντεψε μιὰν *Αἰθερίαν καλλογῆν* πού ἀμέσως τὸν ἔκαμε *Θῦμα τοῦ ἔρωτός της*· ὁ *Ἔρω*ς τοῦ Ξανθοῦ βασιλέως δὲν ἦταν *Ἐφῆμερος* γιατί ἐγύρισε ἐπὶ τὸ βασιλεῖο του *Ἀπογοητευμένος* καὶ μὴ γνωρίζοντας τί νὰ κάμῃ γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν *Ἀπολοθεῖσσαν* εὐτυχίαν του. Ὁ *Σαλδατόρος* ὄμως ὁ ὑπὸ τῆς *Κακοτέχνης* μὲν ἀλλ' εἶχε *Φαρτασία* πτερύσσα σκέφθηκε ὅτι κοντὰ στὸν τόπον τοῦ ὑπῆρχεν ἓνας πύργος πού τὸν λέγανε *Πύργον τοῦ Ἀετοῦ* μέσα καὶ ζῶσε ἓνας *Μο-*

στηριώδης μάγος ὁ ὁποῖος ἤξευρε νὰ γιαιτρεύη ὅλα τὰ Θύματα τῆς εἰμαρμένης. Ἐκίνησε λοιπὸν ὁ Σαλβατόρος γιὰ τὸν Πύργο τοῦ ἀετοῦ ἀλλὰ στὸ ὄροιο κευράστηκε καὶ κάθησε ἀπὸ κάτω ἀπὸ μιὰ Φυλλίδα νὰ ξεκουραστῇ· ἀλλὰ ἡ Φυλλίς ἦταν ἀνησιμένη καὶ τὸσον ὥραϊα μὲ τὰ ἄστεγα πτηνὰ καὶ τῆς φιλήρμεες τριγόνες ποῦ γύρω πετούσαν, ὥσε ζέχασε γιὰτὶ πήγαινε φαίνεται πῶς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἀνῆκε εἰς Βασίλισσα τῆς Λήθης ποῦ εἰ ἀνθρωποι ἐκεῖ λησμενοῦν ὅλα.

Εἰς τὸ μεταξὺ ὁ Ξανθὸς βασιλεὺς ξαναπήγε στὸ Κῆπο τῆς Ἐδέμ καὶ στὸ ἴδιο μέρος εἶπε αὐτῇ τῇ φορᾷ ἑξάστερα μιὰ Ξανθὴ βασίλισσα ἡ ὁποία ἀμέσως χάθηκε· ὁ Ξανθὸς βασιλεὺς ἔρχισε νὰ κλαίῃ ἀπὸ τῆ λύπη του ὅτε εἰπλα του ἀκούει ἕνα ὥραϊο τραγουδι· γυρίζοντας τὰ μάτια βλέπει ἕνα Χλωμὸ τραγουδιστὴ ὁ ὁποῖος ἀφ' οὗ ἐχαιρέτησε το βασιλῆα τοῦ λέει πῶς τὸ Ὁρειοπόδιον πλάσμα ποῦ εἶδε δὲ θὰ μπορέσῃ νὰ τ' ἀποκτήσῃ γιὰτ' εἶναι ἐρωμένη τοῦ θεοῦ Ἀπόλλωνος· ἀπελπισμένος ὁ βασιλῆας τότε διάθηκε καὶ κάθησε σὲνα Γαλήνιο ὄροιο καὶ παρατηρώντας τὴ Πυλὴφλοισθορ ἀκτὴ καὶ τὴν Κυματίζουσα θάλασσα ἀπεφάσισε νὰ πνιγῇ γιὰ μιὰ στιγμή ἡμῶς προβαίνει ἀπὸ τὴ θάλασσα ἕνα κριάρι ποῦ μιλοῦσε καὶ εἶπε στὸ βασιλῆα, «Νὰ μὴ μὲ καθαιρέψῃς γιὰτὶ τώρα θὰ ἔλθῃ ὁ ἀφέντης μου ὁ Φρίξος· Ἐγὼ ἡμῶς θὰ τὸν παρακαλέσω νὰ σὲ πάσῃ μαζί· σὲ λίγη ὥρα νὰ καὶ προβαίῃ ὁ Φρίξος μὲ μιὰ Ἀρδαλουσιακὴ νεάνιδα στὴ ἀγκαλιὰ ποῦμπαιξε σὰν Ἀθηρὰ νάρκισσος, τὴν ἔλεγχῃ Μαρκέλλα, καὶ τὴν εἶχε κλέψῃ ἀπὸ μιὰν Ἀγρωστον Ἀλω ποῦ πήγαινε κάθε πρωί. Σὰν τοὺς εἶδε ὁ βασιλεὺς τοὺς παρεκάλεσε καὶ τὸν πῆραν μαζί ἐπάνω στὸ κριάρι καὶ ἔτσι κ' εἰ τρεῖς ἐπάνω στὸ κριάρι ἀφ' οὗ διασχίσανε τὴν Κυματίζουσα θάλασσα φθάσανε σὲ μιὰ ἔρημο· τότε ὁ Ξανθὸς βασιλεὺς ἔφυγεν ἀπὸ κοντὰ τοὺς καὶ Πλάτης τῆς ἀμμώδους ἐρήμου ἀπάντησε τὴν Ὑπατοιν ἰέρειαν τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς· σὰν ἄκουσε τὴν ἱστορίαν ἡ Ὑπατοιν ἰέρεια παρεκάλεσε τὸν Δία νὰ μετσαβῆσῃ· ὁ Ζεὺς τότε ἔστειλε τὸν Ἐρμῆν ὁ ὁποῖος ἀκούοντας τὴν ὑπόθεσιν ἔβγαλε μιὰν Ἀργυρὰ σφουρίπτρα καὶ σφουρίζοντας ἀμέσως παρῶσυσάστηκε ἡ Ξανθὴ βασίλισσα. Σὰν τὴν εἶδεν ὁ Ἐρμῆς λέει στὸ βασιλῆα· «Ἄδικα τρέχεις γιὰτὶ αὐτὴ εἶναι

μιὰ Νεράϊδα τοῦ γιαιλοῦ ποῦ ὁποῖος τὴν τρεῖς φορές στραχέωνεται καὶ ἀληθινὰ ὁ βασιλῆα δὲν ἔβλεπε πειὰ καὶ οὔτε θὰ ξαναεἶδῃ. Ἡ Ἀδὴτῆ ἡμῶς ἐπειδὴ τὸν λυπήθηκε τὸν ἔστειλε Βασίλισσα τῆς Λήθης ὅπου ζέχασε τὴν Ξανθὴ βασίλισσα καὶ βρῆκε τὸν Σαλβατόρο ὁ ὁποῖος ἀπὸ τότε ὀνομαζεῖ τὸν Ξανθὸν τυφλὸν βασιλῆα.

Fra Diavolo

ΣΦΙΓΕ ΚΑΙ ΟΙΔΙΠΟΔΕΣ

Λύσεις

Φίλει ὡς μισήτων μίσει ὡς φιλήσων.

Ὁρθῶς ἀπήντησαν εἰ ἐξῆς. Πυθαγόρας· Βιλελμίνη, Μ. Μάγος καὶ Ἀπογοητευμένον· Βρεβευεται δὲ ἡ Πριγ. Βιλεμίνη.

ΜΙΚΡΟΜΗΝΥΜΑΤΑ

Ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν ἡ Πριγ. Βιλεμίνη τὸν Α. τοῦ ὥραϊου, Θ. τοῦ ἔρωτος, Μικ. Συνδία Χλ. τραγουδιστὴν καὶ Ὁρφέα· ὁ Μ. Μάγος μὲ τὴν Νεβία, Ἀροδίτην, Θ. Εἰμαρμένης, Ἀνθ. νάρκισσος καὶ Κυμ. αὔραν· τὸ Σ. φίλημα μὲ τὴν Ρ. φιλίαν, Ἀδ. νεάνιδα, Ἀθ. νάρκισσον, Α. τοῦ ὥραϊου καὶ Μ. συνδιατῶν ὁ Σαλβατόρος μὲ τὴν Ε. ἰέρειαν (παρακαλῶ ἀθετήτατε τὸν βασιλικὸν σφουρίπτον καὶ ἀνταλλάξτε διὰ τελευταίαν φορὰν ὅτι εἶμι ὑπόχρεος). Α. νεάνιδα, Υ. ἰέρειαν, Ο. πλάτριν, τοῦ Γιαιλοῦ, καὶ Μαρκέλλαν· ἡ Π. τραγουδιστὴν μὲ τὴν Ὁσειρ. ὑπὸ πετρ. καλλονῆν, καὶ Καχοτέν τὸ Θ. τοῦ ἔρωτος μὲ τὴν Ὑπ. ἰέρειαν, Μαρκέλλαν, Ἀλάμπρον, καὶ Φυλλίδα· ἡ Ἀν. νεάνιδα τὸν Φρίξον, Φ. Κρήτα, καὶ Κ. αὔραν ὁ Νυκτ. Ἀκροπόλεως μὲ τὴν Φυλλίδα (διὰ 3 τευχῶν) Β. Λήθης, Φιλ. Κρητταν Πτερ. φαντασίαν, Δαφν. ὁποῖος καὶ Τιτικῶν ἡ Νυμφαία μὲ τὸν Ἐρμῆν (δι' ὅσων γῶν ἐπιθυμεῖ ἐκτός αὐτοῦ οὐδεμίαν ἄλλην ἀνταλλάξῃ δέχεται) ὁ Ἰπποκράτης μὲ τὴν Μαρκέλλαν Ἄνδρ. Λεκουβρὲς μὲ τὴν Μαρκέλλαν, Π. τραγουδιστὴν Ὑπ. ἰέρειαν, Φυλλίδα, Δ. ὄρθην, Ἑλλ. ναυαρχ. Τιτικῶν, Ἀλάμπρον, Ν. Σκηρῆν, Ν. τοῦ Γιαιλοῦ Μπιρομπιλωμάταν ὁ Ἀγ. Ἀποσπερίτης μὲ τὴν Μαρκέλλαν. Ἀνθρο. νάρκισσον, Ἀνθ. νεάνιδα, καὶ Μ. ἰέρειαν.

Ἐλλείψει γῶρον παρελήφθησαν πολλὰ ἀνταλλάξιμα συγγνώμην.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

113. Πη-κα-ια-ε-δ-ε-γ-η-η-